

prima instanță: V. Efros

dosarul nr. 2r-23/16

instanța de apel: L. Bulgac, L. Popova, A. Gavrilița

DECIZIE

27 ianuarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță, Galina Stratulat

examinînd recursul declarat de către reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată „Enif Also” avocatul Leșan Nicolae, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Moisei Petru împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Enif Also” cu privire la încasarea datoriei și a dobînzii de întîrziere, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015, prin care a fost respinsă cererea apelantului Societatea cu Răspundere Limitată „Enif Also” cu privire la scutirea de la plata taxei de stat și nu s-a adat curs cererii de apel depusă de către Societatea cu Răspundere limitată „Enif Also” împotriva hotărîrii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 12 iunie 2013,

c o n s t a t ă

La 30 martie 2011 Moisei Petru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Enif Also” (SRL „Enif Also”), solicitînd rezilierea contractului nr. 199 din 17 martie 2008 privind participarea la construcția imobilului - apartamentul cu două odăi, cu suprafața totală de 67,45 m.p., situat la etajul 5, blocul nr. A, str. Poștei nr. 53/1, mun. Chișinău, încheiat între Moisei Petru și SRL „Enif-Also”, încasarea sumei de 20 572,50 Euro achitată în baza contractului nr. 199 din 17 martie 2008, convertiți în lei MD conform cursului oficial al BNM la data achitării, precum și încasarea penalității și a dobînzii în sumă de 21 489,06 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 12 iunie 2013 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Moisei Petru, s-a dispus rezilierea contractului nr. 199 din 17.03.2008 privind participarea la construcția imobilului - apartament cu două odăi, cu suprafața totală de 67,45 m.p., situat la etajul 5, blocul nr. A, str. Poștei nr. 53/1, mun. Chișinău, încheiat între Moisei Petru și SRL „Enif Also”, s-a încasat de la SRL „Enif Also” în beneficiul lui Moisei Petru suma debitoare echivalentă cu 20 572 euro, în lei la momentul executării și în bugetul de

stat suma de 9874,56 lei cu titlu de taxă de stat. În rest, cerințele s-au respins ca fiind neîntemeiate.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, reprezentantul SRL „Enif Also”, avocatul Aliona Proni, la data de 17 aprilie 2015 a declarat apel împotriva hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 12 iunie 2013, solicitînd admiterea acestuia, repunerea în termenul de declarare a apelului, casarea hotărîrii primei instanțe și remiterea cauzei la o nouă examinare în instanța de fond.

Prin încheierea Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2015 s-a repus SRL „Enif Also” în termenul de declarare a apelului, s-a ridicat de la examinare cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Moisei Petru către SRL „Enif Also” privind rezilierea contractului, încasarea sumei debitoare și a dobînzii de întîrziere, cu remiterea cauzei în prima instanță pentru întocmirea hotărîrii integrale.

La 11 noiembrie 2015 reprezentantul SRL „Enif Also”, avocatul Leșan Nicolae a depus cerere de apel împotriva Hotărîrii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 12 iunie 2013, însă fără a prezenta dovada de plată a taxei de stat în sumă de 7405 lei, solicitînd scutirea de la platat taxei de stat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015, a fost respinsă cererea de scutire de la plata taxei de stat, nu s-a dat curs cererii de apel, fiindu-i acordat apelantului termen de achitare a taxei de stat în mărime de 7405 lei pînă la 13 ianuarie 2016.

Totodată, i s-a explicat apelantului, că în caz de neîndeplinire în termenul stabilit a indicațiilor din încheiere, cererea de apel va fi restituită.

La 26 noiembrie 2015 reprezentantul SRL „Enif Also”, avocatul Leșan Nicolae a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel din 11 noiembrie 2015, solicitînd admiterea acestuia, casarea încheierii recurate și a soluționa prin decizie problema în fond despre scutirea de taxa de stat la depunerea apelului, în temeiul art. 85 alin. (4) CPC, în legătură cu situația financiară precară a întreprinderii și existența sechestrelor aplicate pe conturile întreprinderii.

Recurentul în motivarea recursului a invocat ilegalitatea încheierii recurate, indicînd că este în contradicție cu materialele cauzei.

Susține recurentul că a prezentat suficiente probe ce confirmă că, asupra conturilor bancare ale întreprinderii, precum și asupra bunurilor întreprinderii sunt aplicate un șir de sechestre, inclusiv și la cererea intimatului-reclamant, în cadrul procedurii de executare.

Recurentul mai invocă și prevederile Convenției Europene pentru Protecția Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului, menționînd că cerința de achitare a taxelor de către tribunalele civile pe marginea acțiunilor sau apelurilor nu poate fi analizată ca limitare a dreptului de acces la justiție, care este incompatibil cu art. 6 §1 al Convenției și art. 2 CPC al RM.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele dosarului s-a constatat că încheierea Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 11 noiembrie 2015, iar SRL „Enif Also” a declarat recurs la 26 noiembrie 2015, în termen.

În conformitate cu art. 426 al. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de apel din 11 noiembrie 2015 din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum s-a stabilit, la 11 noiembrie 2015 reprezentantul SRL „Enif Also”, avocatul Leșan Nicolae a depus cerere de apel împotriva Hotărârii Judecătoreiei Centru mun. Chișinău din 12 iunie 2013, însă fără a prezenta dovada de plată a taxei de stat în sumă de 7405 lei, solicitând scutirea de la plată a taxei de stat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015, a fost respinsă cererea de scutire de la plata taxei de stat, nu s-a dat curs cererii de apel, fiindu-i acordat apelantului termen de achitare a taxei de stat în mărime de 7405 lei pînă la 13 ianuarie 2016.

Totodată, i s-a explicat apelantului, că în caz de neîndeplinire în termenul stabilit a indicațiilor din încheiere, cererea de apel va fi restituită.

În conformitate cu art. 364 alin. (1) Codul de procedură civilă, cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărîre se atacă, cu plata taxei de stat în cazul cînd apelul se impune cu taxă, în condițiile legii.

În conformitate cu art. 365 alin (4) CPC la cererea de apel se anexează dovada de plată a taxei de stat dacă apelul se impune cu taxă.

În conformitate cu art. 368 al. (1) CPC, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art.364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordînd apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

Dacă apelantul îndeplinește în termen indicațiile din încheierea judecătorească, apelul se consideră depus la data prezentării inițiale.

Respectiv, Colegiul învederează obligativitatea impusă de prezenta normă persoanelor fizice sau juridice de a prezenta la depunerea cererii de apel plata taxei de stat în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a constatat că încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015 este legală, iar recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins din următoarele motive.

Conform art. 83 CPC, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

În conformitate cu art. 85 alin. (4) CPC, în funcție de situația materială, persoana fizică sau juridică poate fi scutită de judecător (de instanța judecătorească) de plata taxei de stat sau de plata unei părți a ei.

Articolul 4 din Legea taxei de stat nr. 1216-XII din 03 decembrie 1992 prevede că în cazurile prevăzute de lege, la cerere, judecătorul sau instanța judecătorească, în funcție de situația materială și de probele prezentate în acest sens, este în drept să elibereze, complet sau parțial, de plata taxei de stat persoanele fizice și juridice, precum și să eșaloneze sau să amâne achitarea taxei de stat.

Astfel Colegiul reține că nu sunt întemeiate argumentele recurentului vis-a-vis de ilegalitatea încheierii judecătorești de respingere a cererii privind scutirea de la plata taxei de stat. Or, art. 85 al. (4) CPC prevede că, în funcție de situația materială și de probele prezentate în acest sens, persoana fizică sau juridică poate fi scutită de judecător (de instanța judecătorească) de plata taxei de stat sau de plata unei părți a ei.

Instanța la emiterea încheierii din 11 noiembrie 2015 corect a indicat că lipsesc careva temeiuri de scutire a apelantului de la plata taxei de stat, în cazul în care mărimea taxei de 7405 lei nu este una împovărătoare pentru societate și nici nu este de natură să aducă atingere dreptului de acces liber la justiție sau la un proces echitabil.

Colegiul reține, că probele anexate de recurent la cererea de recurs privind scutirea de la plata taxei de stat, nu dovedesc în mod cert și cu precădere, starea financiară precară a subiectului.

Or, instanța este în imposibilitate să stabilească că recurentul nu dispune de conturi de decontare și în alte instituții financiar-bancare, decât cele deținute la BC „VictoriaBank” SA, Banca Comercială Română și BC „Mobiasbanca” Groupe Societe Generale, informația nefiind confirmată prin prezentarea informației organului fiscal cu privire la deținerea conturilor bancare de către recurent.

La depunerea cererii privind scutirea de la plata taxei de stat, SRL „Enif Also” nu a prezentat probe concludente ce ar demonstra lipsa surselor financiare, precum și lipsa oricăror bunuri mobile sau imobile, or conturile bancare nu pot fi considerate unica sursă de existență economică a SRL „Enif Also” și astfel, nu justifică starea materială precară invocată.

Astfel instanța reține că persoana juridică, solicitând scutirea de la plata taxei de stat urmează să probeze lipsa mijloacelor financiare, prezentând probe pertinente cum ar fi : informația de la Inspectoratul fiscal privind existența și situația conturilor bancare, dările de seamă fiscale pentru ultimii ani, informația de la Oficiul Cadastral privind imobilele deținute etc.

Deci, recurentul nu a prezentat probe incontestabile ce ar demonstra situația financiară precară a întreprinderii, care ar servi drept temei pentru scutirea de la plata taxei de stat.

În asemenea împrejurări, instanța de recurs, prin prisma prevederilor art. 368 alin. (1) CPC, reține că instanța de apel întemeiat a dispus, prin încheierea din 11 noiembrie 2015 de a nu da curs cererii de apel depusă de apelantul SRL „Enif Also”, acordându-i ultimului termen pentru prezentarea dovezii de plată a taxei de stat.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar să menționeze faptul că în situația din speță, acțiunea instanței de apel prin aceea că nu a dat curs cererii de apel, nu încalcă dreptul

recurentului privind liberul acces la justiție, prevăzut atât de legislația internă cât și de cea internațională ori, CEDO, prin practica sa constantă de nenumărate ori a precizat faptul că dreptul de acces la un tribunal nu este un drept absolut (cauza Golder v. the United Kingdom §-36 din 21 februarie 1975,), ci unul care poate implica anumite limitări din partea statelor contractante, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (Ashimgdane vs United Kingdom 28 mai 1985).

În contextul celor expuse, Colegiul reține că argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs sunt neîntemeiate și, prin urmare, nu pot fi reținute.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e

Se respinge recursul declarat de către reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată „Enif Also”, avocatul Leșan Nicolae.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 noiembrie 2015 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Moisei Petru împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Enif Also” cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat